

naar Folketinget forkastede Valget i Halyrimmen, saa var det i fuld Overensstemmelse med den Opfattelse af Valglisten, som jeg mener er den rigtige. Ordføreren for Indstillingen om at forkaste Valget i Halyrimmen var J. A. Hansen, der jo netop stod som en af de mest udprægede Talsmænd for Opfattelsen af Valglisternes Betydning. Naar han desuagtet mente at maatte tilraade Forkastelse af det nævnte Valg, saa var det af den simple Grund, at Valglisten vare i den Grad slet affattede, at de ikke kunne bruges som Grundlag for Afstemning. Hvor megen Vægt man end lægger paa Valglisten, er det jo nemlig klart, at naar det oplyses, at de enten ere forsætlig forfalskede eller helt igennem saa umulig affattede, at de ikke ere brugelige som Grundlag for et Valg, saa maa Valget gaa om igen. Det kommer ikke i Strid med Hovedreglen om Valglisternes Betydning. Et Tilfælde vil jeg her nævne, som er ret oplysende, navnlig for yngre Medlemmer: Der forelaa i 1858 en Klage for Folketinget angaaende et Valg i Kjøbenhavns 2den Valgkreds, hvor den sejrende Kandidat var valgt med een Stemmes Overtal, og det oplystes, at en Vælger var bleven afvist, da han kom og vilde stemme, fordi han stavede sit Navn Næblerød, men paa Valglisten var opført Næblerød. Var denne Vælger bleven antagen, saa kunde Stemmerne være komne til at staa lige, og i saa Fald maatte jo Lodtrækning have gjort Udslaget; men Folketinget mente desuagtet ikke, at hvad der var sket, kunde begrunde Valgets Forkastelse. Det blev godkendt, og en af dem, der stærkest forsvarede Godkendelsen, var ingen ringere end Tscherning. Han udtalte bl. a.: „Vil man blot blive ved den Fejl, der her er begaaet ved Valget, saa, gentager jeg, kommer man til at kuldaste ethvert Valg, hvorover der kommer Klage, thi man vil ved ethvert Valg finde Fejl af den Art. Vi have haft mange Fejl af lignende Art, men hvor der ikke har været nogen ganske særdeles Grund, hvor der ikke har været oplyst nogen Mislighed ved Listernes Affattelse, eller hvor man ikke har haft en Overbevisning om, at der med Forsæt har været handlet urigtig, der er Valget blevet erklæret gyldigt.“ I Forbindelse hermed kan anføres en Udtalelse af Berg ved en anden Lejlighed. Han siger i 1878: „Afgørelsen af Spørgsmaalet angaaende en Vælgers Berettigelse er henlagt til Sogneraadene og Domstolene, men ikke til Valgbestyrelsen, og heller ikke til os“ — det er Folketinget. Jeg henstiller til det ærede

Medlem for Ringkøbing at overveje denne og lignende Udtalelser af Berg, i hvem han jo ser sin politiske Læremester; Lærningen indtager her et ganske andet Standpunkt end Mesteren, naar han vil gøre gældende, at Folketinget har en suveræn Myndighed med Hensyn til Godkendelse eller Forkastelse af Valg. Det 3dje Spørgsmaal fra den ærede Ordfører gik ud paa, om jeg vilde paastaa, at alle ledende Politikere havde indtaget det af mig forsvarede Standpunkt om Valglisten. Nej, det vil jeg ikke paastaa; jeg har udtrykkelig udtalt, at enkelte indtage en Særstilling, og blandt disse findes netop det højtærede Medlem, der blev nævnt af den ærede Ordfører. Men jeg lægger ikke Vægt paa, hvad enkelte Medlemmer have udtalt, naar Kendsgerning paa Kendsgerning godtgør, at Folketinget i sine Afgørelser stadig har fulgt en helt anden Praksis. I den Henseende er det notorisk, at ledende Politikere fra ældre og nyere Tid og af de forskellige Partier have hyldet og forsvaret den Opfattelse af Valglisternes Betydning, som jeg har tilladt mig at hævde under Forhandlingen om Valget i Viborg Amts 3dje Valgkreds.

J. C. Christensen: Hvad jeg har sagt, er dette, at den eneste Praksis, som jeg kan skønne, at Tinget har skabt sig ved Behandlingen af Godkendelse af Valg, er denne, at den vedkommende skal have en virkelig Majoritet af sidde paa. Det, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) i Gaar paastod, var det, at Tinget havde skabt den Praksis, at Valglisten i alle Tilfælde ere gyldige, ikke alene for Valgbestyrelsen, men ogsaa for os herinde, de vare en ufravigelig Norm. Dertil bemærkede jeg saa, at ved Forhandlingen om Valget i 1881 havde det ærede Medlem en anden Mening, idet han slet ikke paastod, at Tinget alene lagde Vægt paa Valglisten; men tværtimod i sit Referat af Klagen fremhævede, at Valglisten derovre vare affattede uordentlig med Hensyn til Alfabetet. Han udtalte den Gang: „Ved tidligere Forhandlinger her i Tinget om omtvistede Valg har man ogsaa lagt stærk Vægt paa, om Valglisten vare førte overensstemmende med Valgloven.“ Det er ikke det, det ærede Medlem nu siger, nu har han den modsatte Mening. Ganske vist siger det ærede Medlem saa senere: „ja, man har endogsaa antydnet, at Lister, som det ikke var Tilfældet med“ — nemlig at de vare i Orden — „burde betragtes som ubrugbare, og alle paa dem afgivne Stemmer ikke komme i